

عنوان مقاله:

مروری بر ویژگیهای زیستی جنگلهای مانگرو

محل انتشار:

همایش منطقه ای شیلات و آبزیان (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

اسماعیل کوه گردی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

خلاصه مقاله:

مانگرو به نوعی اکوسیستم اطلاق می شود که عبارتست از زمینهای مرطوب حد واسط مناطق جزر و مدی دریا همراه با مجموعه ای از گیاهان بی نظیر و جانوران خاص که بصورت وافر در مناطق ساحلی و کنار تالابی این اکوسیستم تکثیر می یابند. این اکوسیستم در زمره غنی ترین و حاصلخیزترین اکوسیستم های دنیا به حساب می آید و بیش از 80% میزان صید در کل دنیا وابسته به وجود اکوسیستم مانگرو و سایر نواحی ساحلی دنیا می باشد. گیاهان موجود در این اکوسیستم مجموعه ای از گیاهان هالوفیل و مقاوم به نمک دریا می باشند. جنگلهای این اکوسیستم، مجموعه ای از جنگلهای جزر و مدی دریایی هستند که از درختهای مختلف، نخلها، اپی فیتها، بوته ها، علفها و سرخسهای زمینی که در قالب علفزار و بیشه زار وجود دارند، تشکیل شده اند. بعنوان یک قانون کلی مناطقی که حاوی گونه های غالب گیاهان مانگرو می باشند به موازات خطوط ساحلی، یکی بعد از دیگری امتداد می یابند. معمولاً سمت رو به دریای اکوسیستم مانگرو را جامعه مانگرو خاکستری تشکیل می دهد چرا که این گونه به بهترین وجه ممکن و بهتر از سایر گونه ها با هر گونه شرایط خاکی و آب و هوایی، خود را وفق داده است و توان تحمل انواع شرایط را دارد. ریشه این گیاهان دارای عملکردهای زیادی برای این گیاه می باشد. این ارگان از گیاه حمایت کرده و برای گیاه مواد مغذی ضروری و اکسیژن فراهم می آورد. در زمینهای ناپایدار و گاهاً نیمه مایع، وجود سیستم وسیعی از ریشه ها برای مستقیم نگهداشتن درخت در زمین لازم و ضروری است. در نتیجه بسیاری از این گیاهان، در مقایسه با آنچه که در روی زمین است، دارای سیستمهای بیشتر و گسترده تری در زیرزمین می باشند. البته لازم به ذکر است که ریشه-های اصلی این گیاه را می توان فقط تا عمق 2 متری یافت می شوند که شاید یکی از دلایل بروز این پدیده کمبود اکسیژن در اعماق بیشتر زمین باشد

کلمات کلیدی:

گونه، ریشه، شرایط، اکوسیستم، گیاهان مانگرو، زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/124468>

